

[Leif Hermann]

Det er sjældent set, at et udvalg med så vanskelige arbejdsvilkår på et så politisk ømt felt, som der var tale om her, så hurtigt og så kvalificeret har arbejdet og afsluttet sit arbejde. Loyalt, med visioner og med en utrolig hurtighed arbejdede dette havneudvalg.

Man måtte derfor på baggrund af det politiske klima, jeg netop har skitseret, og på baggrund af det arbejde, som Havneudvalget har lavet, gå ud fra, at ministeren – og nu skal man lige erindre sig, at ministeren i mellemtiden var kommet til at hedde Lone Dybkjær, en af medforslagsstillerne til det radikale beslutningsforslag – i ganske særlig grad måtte føle sig forpligtet til over for Københavns Kommune at sætte de synspunkter igennem, som Havneudvalgets betænkning gav udtryk for. Men hovedsynspunktet om den samlede planlægning, herunder også planlægningen af de problemer, der er knyttet til miljøforholdene i Københavns Havn, er ikke nævnt med ét ord i den aftale, miljøministeren har indgået med overborgmesteren. Miljøministeren hævder ganske vist, at aftalen er udarbejdet i overensstemmelse med intentionerne i Havneudvalgets betænkning, men ministerens egne papirer modsiger det, idet konklusionen er, at hovedstrukturafsnitene i de kommuneplanændringer, der er foretaget efter aftalen, nok i højere grad er i overensstemmelse med Havneudvalgets betænkning, mens rammedelen i højere grad er i overensstemmelse med den kommuneplan, som disse beslutningsforslag netop opponerede imod, og som denne beretning fra Folketingets Miljøudvalg fra april 1988 netop opponerede imod.

Der skal man så erindre sig, at kommuneplanens rammedel er administrationsgrundlaget. Det er det, der bliver lagt til grund i det øjeblik, det er sådan, at der skal tages stilling til konkrete projekter.

Og hvad med den helt afgørende forudsætning for hele selskabsdannelsen? Den skal vi nu i gang med, siger miljøministeren, og til det formål har man udvalgt sig – af alle – Københavns Havns advokat. Ministeren må have mig undskyldt, hvis det er således, at jeg mener, at der her er begået snyderi i et omfang, som hidtil sjældent er set.

Som sagt, skidt være med, at man snyder sig selv og tramper sig selv over tærerne, men at borgerne er blevet tilsidesat, efter at der er skabt forventninger om en bedre og demokratisk løsning på de problemer, er uanstændigt.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Man kan selvfølgelig godt sætte spørgsmålstegn ved, om man skal fortsætte debatten efter hr. Leif Hermanns sidste indlæg, som jeg skal undlade at kommentere andet end ved at sige, at der faktisk er skabt en plan, og her er der altså tale om, at vi er i gang med en proces.

Der er lavet en aftale med Københavns Havn, og som den radikale ordfører var inde på, har det i hvert fald aldrig – da nu hr. Leif Hermann citerede en tidligere ordfører – været Det Radikale Venstres opfattelse, at der skulle laves en detaljeret planlægning, og det vil sige, at hr. Leif Hermann kan ikke tage mine ord fra tidligere for dét.

Der er skabt en samlet plan, der er sat en udvikling i gang. Med andre ord er der taget hul på en proces, og det er fuldstændig afgørende i denne sammenhæng. Vi skal netop ikke begå de fejl, andre byer har begået, med bombastisk at lave en hurtig udvikling. Det fører ikke til noget konstruktivt, og vi ser også, at det ligefrem fører til det modsatte, nemlig noget ghettoliggende byggeri. Og det er ikke det, vi ønsker med Københavns Havn, vi ønsker at sætte gang i en proces.

Til hr. Baadsgaard skal jeg sige, at det også er afgørende for mig, at ejerselskabet dannes. Det er en del af aftalen med den københavnske overborgmester, og jeg går naturligvis ud fra, at Københavns overborgmester overholder sin del af aftalen.

Jeg vil også godt her sige, at jeg er fuldstændig klar over, at initiativet ikke vil komme fra Københavns overborgmester, og at bolden er min.

Når hr. Baadsgaard derfor spørger, om jeg presser på, vil jeg svare: Ja. Der har været den pause, som kommunevalget har lagt op til, synes jeg selv. Det er rigtigt, at overborgmesteren er den samme, men overborgmesteren var, om jeg så må sige, ikke valgt på samme facon før kommunevalget, og derfor har jeg også syntes, at det var rimeligt at give den nye overborgmester tid til at etablere sig som – om man vil – rigtig overborgmester i den demokratiske forståelse.

Jeg mener også, at det må være en fælles opfattelse, som også bør deles af Københavns overborgmester, at kommende værdistigninger skal være til gavn for helheden. Det mener jeg dog er fleres synspunkt, men det er dog også et